

I

OKRESNÍ SOUD V ČESKÉM KRUMLOVĚ

Linecká 284, 381 20 Český Krumlov

tel.: 380 706 111, fax: 380 706 170, e-mail: podatelna@osoud.ckr.justice.cz, ISDS: mzvabvm

NAŠE ZNAČKA: 20 Si 11/2018

VAŠE ZNAČKA:

VYŘIZUJE: Emilie Plišková

DNE: 7. února 2018

Žádost o informace dle zákona č. 106/1999 Sb.

Vážený pane,

K Vaší žádosti ze dne 19.12.2017, doručené zdejšímu soudu dne 26.1.2018, zasílám požadované rozhodnutí .

S pozdravem
Ing. Eva Plišková v.r.
ředitelka správy soudu

Za správnost: Emilie Plišková

ŽADATEL:

TOKO ČASU:

POVINNÝ: OCHRANNÝ SOUD V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH, LIDICKÁ 70, 371 06 ČESKÉ BUDĚJOVICY

OCHRANNÝ SOUD ČESKÉ BUDĚJOVICY	
podáno	
Dobro v hod.	22 - 12 - 2017
krát	příl
spis	

ŽÁDOST O INFORMACE DLE ZÁKONA Č. 106/1999Sb.

1. ŽADATEL DLE ZÁKONA O SVOBODNÉM PŘÍSTUPU K INFORMACÍM Č. 106/1999Sb. POUŽÍVAJE POKRYTIVNÍ NÁJLEDOVÉČÍCH INFORMACÍ:
2. KONTAKTOVÁNÍM KONTI POZICE VLASTI KRAJSKÉHO SOUDU V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH 4 TO 810/94 (TENTO NĚ V ě.č. 221/2017
ODKÁŽE PRÁVNĚ NA NACĚRNÍ ÚSTAVU) ZE DNE 15. 11. 1999, JEJÍ PÁDNU V PŘÍSLUŠ. Č.č. 4T 299/94 A POUČEZE SVU VYBRÁZI ZA
DOPKAT P. 27/1995.
DNE NI O KOMPLETEJNÍ TEXT, JELIKOŽ TEXT V ASPI SVU MEZI LETY 2011 AŽ 2017 SILNĚ ZREKOVUJÁ O TO, CO JE PRO ŽADATELE KRITICKÉ.

DĚKUJI ZA POCHOPENÍ.

1081 11/2018

č. j.: 60 Si 13/2018 -

Okresní soud v Českých Budějovicích

Lidická třída 20, PSČ 371 06

tel.: 386112111, fax: 386112100, e-mail: podatelna@osoud.cbu.justice.cz, ID DS: ws6abvh

NAŠE ZNAČKA: 60 Si 13/2018

VAŠE ZNAČKA:

VYŘIZUJE: Jana Effmertová

DNE: 25. ledna 2018

Okresní soud v Českém Krumlově

Linecká 284
381 20 Český Krumlov

26-01-2018
/h
(16/11/18)

Věc : Žádost o poskytnutí informace dle z.č. 106/1999 Sb.

V příloze postupuji krátkou cestou k vyřízení žádost o poskytnutí informace dle z.č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím žadatele , jako soudu věcně a místně příslušnému.

Děkuji, s pozdravem

JUDr. Pavel Pavlátka v. r.
předseda okresního soudu

Okresní soud
371 06 České Budějovice

Příloha :
2x žádost

Originál 12

Okresní
v Českém Krumlově

- 2. 12. 94

4 To 810/94-122

... příl. ...

U s n e s e n í

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 15. 11. 1994 v trestní věci obviněných zástupkyň Okresního státního zastupitelství o stížnosti státní proti usnesení Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 19. 10. 1994, č.j. 17 899/94-108, t a k t o :

Stížnost státní zástupkyň se podle § 148 odst. 1 písm. c) tr.ř. zamítá.

O d ů v o d ň ě n í

Shora citovaným usnesením rozhodl okresní soud podle § 188 odst. 1 písm. e) tr.ř. o vrácení trestní věci obviněných zástupci k odstranění závažných vad přípravného řízení k došetření státnímu

Soud prvního stupně shledal, že v průběhu přípravného řízení došlo k závažným porušením procesních předpisů ohledně obviněného. K prvnímu výslechu obviněného došlo, aniž je zřejmé, zda mu vůbec bylo sděleno obvinění a tak bylo zahájeno trestní stíhání. Dále okresní soud zdůraznil, že podstatná část důkazů byla provedena před termínem vyhotovení sdělení obvinění (dne 19. 7. 1994). Jde přitom o důkazy, které nelze považovat za neopakovatelné nebo neodkladné. Podstatná část důkazů, o které se obžaloba opírá, tedy byla provedena před tím, než bylo zahájeno trestní stíhání obviněného. To také znamená, že obviněný byl výraznou měrou zkrácen ve svých právech na obhajobu. K porušení těchto práv došlo i v právu zvolit si obhájce. Obviněnému byl ustanoven obhájce rozhodnutím soudce okresního soudu v Prachaticích ze dne 21. 7. 1994, č.j. Nt 66/94-8, přičemž mu nebyla stanovena žádná lhůta, ve které by si obhájce mohl zvolit. Pokud bylo sděleno obvinění dne 26. 7. 1994, je zřejmé, že mu obhájce byl ustanoven ještě před zahájením trestního stíhání. Z toho vyplývá, že bylo porušeno ustanovení § 38 tr.ř. Konečně, v té souvislosti je zřejmé, že obhájce byl ustanoven nepřislušným soudcem. Okresní soud ještě podotkl, že ve spise není doklad o tom, že by ustanovenému obhájci byl doručen záznam o sdělení obvinění, jak to požaduje ustanovení § 160 odst. 1 tr.ř.

Proti tomuto rozhodnutí podala včas stížnost státní zástupkyň Okresního státního zastupitelství v Českém Krumlově. Zdůraznila, že při zahájení trestního stíhání proti němu nedošlo k procesnímu pochybení. Sdělení obvinění bylo mu totiž vyšetřovatelem doručeno dne 21. 7. 1994, což dokládá evidenční karta korespondence obviněného z vazební věznice v

123

Českých Budějovicích. Výslech obviněného se konal až dne 16.8.1994. Dále stěžovatelka uvedla, že nelze za procesně nepoužitelné důkazy vůči obviněnému považovat ty, které byly provedeny před zahájením jeho trestního stíhání. Soud totiž nevzal v úvahu, že pro skutek a trestný čin, který je předmětem posuzování, bylo sděleno obvinění dalším dvěma osobám, a to ještě před provedením vyšetřovacích úkonů, u nichž jsou shledávány procesní vady. Obviněným a bylo sděleno obvinění dne 6.4.1994, což je zásadní pro závěry o procesní správnosti předmětných vyšetřovacích úkonů. Podmínky aplikace ustanovení § 160 odst. 2 tr.ř. je totiž třeba vztahovat na konkrétní skutek a trestný čin uvedený v obvinění a ne již na každou jednotlivou osobu, které bylo pro tento skutek a trestný čin obvinění sděleno. V opačném případě by s ohledem na mechanismus oznámení obvinění uvedený v § 160 odst. 1 tr.ř. docházelo ve skupinových věcech k neúměrným časovým průtahům a mnohdy i ke zmaření účelu trestního řízení, neboť vyšetřovatel by nejprve musel oznámit obvinění všem v úvahu přicházejícím osobám, které mnohdy nejsou současně k dispozici a teprve poté provádět i základní vyšetřovací úkony. Takový výklad by byl v rozporu s hlavními zásadami a účelem trestního řízení. Pokud okresní soud shledal porušení práv obviněného v právu zvolit si obhájce a ten mu byl ustanoven soudcem okresního soudu v Prachaticích, nejde ani v tomto případě o procesní vadu. Ustanovení obhájce nepřislušným soudcem je vadou pouze formální, která ovšem nekrátí obviněného v jeho právech. Totéž platí o chybějícím dokladu o doručení záznamu o sdělení obvinění obhájci. Z těchto důvodů by mělo být napadené usnesení zrušeno a věc vrácena okresnímu soudu k novému projednání.

Z podnětu této stížnosti přezkoumal krajský soud podle § 147 odst. 1 tr.ř. napadené rozhodnutí i řízení jemu předcházející a dospěl k těmto závěrům:

Podané stížnosti lze přitakat, že vůči obviněnému zásadně bylo při zahájení trestního stíhání postupováno v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 tr.ř.

Podle druhé věty tohoto ustanovení se trestní stíhání zahajuje tím, že osobě podezřelé ze spáchání trestného činu vyšetřovatel nejpozději na počátku prvního výslechu sdělí, že ji stíhá jako obviněného a učiní o tom záznam. Opis záznamu vyšetřovatel doručí obviněnému a do 48 hodin jej zašle státnímu zástupci a obhájci.

V době rozhodování soudu prvního stupně nebylo zřejmé, zda vyšetřovatel vůči obviněnému postupoval podle těchto ustanovení. Stěžovatelka však doložila kopii evidenční karty korespondence tohoto obviněného z vazební věznice České Budějovice a kopii knihy odeslané pošty z OÚV Český Krumlov, že obvinění v této věci bylo písemnou formou sděleno dne 21.7.1994, přičemž je zřejmé, že poprvé byl obviněný vyslechnut dne 16.8.1994.

124

Tyto skutečnosti však nemohly postačovat k závěru, že napadené rozhodnutí je nesprávné, a že proto má být zrušeno a okresnímu soudu uloženo, aby o věci znovu jednal a rozhodl. V podstatné části totiž toto rozhodnutí musel stížnostní soud akceptovat.

Především je třeba přitakat názoru soudu prvního stupně, že ve vztahu k obviněnému nebylo dokazování provedeno v souladu s trestním řádem a v důsledku toho byla též zkrácena jeho práva.

K úvahám rozvedeným v napadeném rozhodnutí je ovšem třeba v podrobnostech dodat následující skutečnosti:

Vůči dalším obviněným, obviněnému a obviněnému bylo trestní stíhání zahájeno řádně již dne 6.4.1994. Pokud po tomto datu byly opatřeny a zajištěny důkazy prokazující jejich trestnou činnost a současně prokazující i trestnou činnost obviněného, nelze takové důkazy považovat za absolutně neúčinné či nezákonné. Není totiž sporu o tom, že tyto důkazy byly zajištěny a opatřeny, jak vyplývá z příslušných protokolů v souladu s ustanoveními hlavy páté trestního řádu (to ostatně okresní soud nezpochybnuje). Jejich důsledky však mohou nastat pouze vůči obviněným a

Ve vztahu k obviněnému však je třeba důkazy získané před zahájením jeho trestního stíhání považovat za relativně neúčinné. V době, kdy byly prováděny totiž bylo především vyloučeno uplatnění jeho procesních práv. Pokud by byl činěn opačný závěr (ve smyslu použitelnosti důkazů vůči obviněnému), byl by v podstatě legalizován postup, který by v konečném důsledku mohl vést, až k obcházení či znemožnění uplatnění práv obhajoby v přípravném řízení. Zvláště markantní je tento problém v případech nutné obhajoby, kdy obhájce má právo podle § 165 tr.ř. účastnit se vyšetřovacích úkonů.

Výsledkem těchto úvah je, že soudy prvního a druhého stupně nechtějí považovat takové důkazy za zcela nepoužitelné, nýbrž že za nepoužitelné pouze proti obviněným, jejichž trestní stíhání v době získání důkazů ještě nebylo zahájeno. Uvedená vada ovšem může být v přípravném řízení snadno zhojena tím, že důkazy budou provedeny znovu tak, aby mohla být zajištěna práva obviněného (např. tím, že se umožní účast jeho obhájce).

Úvahy stěžovatelky o nepříznivých důsledcích názorů soudu prvního stupně pro případ vyšetřování skupinových věcí jsou proto nesprávné, nevystihují podstatu a pravý stav věci. Navíc je vhodné připomenout, že namítané problémy lze bez větších obtíží eliminovat samostatným trestním stíháním určitého pachatele, což se ostatně v praxi nezřídka děje.

Krajský soud k tomu ještě dodává, že pochopitelně specifickým případem je provádění úkonů neodkladných či neopakovatelných

(např. ohledání místa činu, rekognice), kde shora rozvedené úvahy soudu nemohou bezesbytku platit, což ovšem vyplývá z povahy úkonů činěných podle § 160 odst. 2,3,4 tr.ř.

Dále je třeba přisvědčit názoru okresního soudu, že práva obžalovaného byla podstatně zkrácena i tím, že mu nebyla dána možnost zvolit si obhájce. Lze poznamenat, že poučení uvedené v písemném vyhotovení sdělení obvinění je zcela nesprávné. Nutno připomenout, že orgány činné v trestním řízení jsou povinny respektovat ustanovení § 38 odst. 1 tr.ř. Jestliže obviněný nemá obhájce v případě, kdy ho musí mít (§ 36 a § 36a tr.ř.), určí se mu lhůta ke zvolení obhájce. Pokud v této lhůtě nebude obhájce zvolen, bude mu obhájce na dobu, po kterou trvají důvody nutné obhajoby, neprodleně ustanoven.

Toto ustanovení naprosto jednoznačně upravuje postup orgánů činných v trestním řízení pro případ nutné obhajoby a nelze je nikterak obcházet či modifikovat. V každém případě nejprve musí být dána obviněnému možnost obhájce si zvolit a k tomu se mu určí lhůta. Teprve poté, co si obviněný ve lhůtě obhájce nezvolí, musí mu být obhájce ustanoven.

Tak tomu v této věci nebylo. Navíc postup, který byl zvolen by dokonce mohl vést k tomu, že by obviněný, bude-li uznán vinným, nemusel být ani povinen odměnu ustanoveného obhájce, hradit ve smyslu § 152 odst. 1 písm. b) tr.ř. (k tomu srov. rozh.č. 15/92 Sb. rozh.).

V souvislosti s otázkou ustanoveného obhájce by stěžovatelce bylo možno přitakat pouze v tom směru, že by zásadním a k vrácení věci dostatečným pochybením nebylo ustanovení obhájce soudcem nepřislušným. V tomto směru je třeba zdůraznit, že jde o ryze formální vadu, která ovšem nemá významnější důsledky, neboť podstatné je, že obviněný má obhájce, jímž jsou jeho práva zajišťována.

Tyto úvahy ovšem nic nemění na tom, že práva obviněného byla podstatně porušena, neboť neměl možnost obhájce si zvolit.

V podstatě věci tedy krajský soud přisvědčil závěrům soudu prvního stupně. V přípravném řízení došlo ve vztahu k obviněnému k zásadním procesním pochybením, pro která nemůže být jeho věc dostatečně objasněna a obžaloba na něho podaná dostatečně důkazně podložena, tedy důvodná. Současně tato pochybení znamenala nepřípustný zásah do práv obhajoby. Správně proto bylo již soudem prvního stupně podle § 188 odst. 1 písm. e) tr.ř. rozhodnuto, že se předmětná věc vrací státnímu zástupci k došetření.

V dalším řízení musí orgány přípravného řízení odstranit shora vytykané vady postupem, který již byl také naznačen. Konkrétně to znamená zejména znovu vyslechnout osoby, které byly vyslechnuty před sdělením obvinění, jehož obhájci musí být dána možnost těchto úkonů se zúčastnit. Nebude od věci opatřit současně aktuální zprávy charakterizující tohoto obviněného, což se týká i objasnění postupu dalšího trestního

řízení, které je proti němu vedeno na okrese Prachatice. Nelze pochopitelně vyloučit, že vyvstane potřeba provedení důkazů dalších, v tomto rozhodnutí výslovně neuvedených. Pak bude na orgánech činných v trestním řízení, aby i tyto důkazy důsledně v souladu s trestním řádem provedly.

Obviněnému musí být dána možnost obhájce si zvolit a teprve tehdy, naučí-li tak, bude mu obhájce ustanoven.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení není dalších řádných opravných prostředků.

V Českých Budějovicích, dne 15.11.1994

Předseda senátu:
JUDr. Jan B l á h a

